

SVOBODNA SLOVENIJA

“ESLOVENIA LIBRE”

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 352611

Redacción y Administración:
Calle Víctor Martínez 50 (Suc. 6)
Buenos Aires, Argentina

Año (Leto) X (5)

BUENOS AIRES. 6. MARCA (MARZO) 1952

No. (Štev.) 8.

CORREO
ARGENTINO
(Precedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Víctor Martínez 50 - Buenos Aires

USPEH V LIZBONI

Ko se je ameriški državni tajnik Dean Acheson vrnil z lizbonske konference v Washington, ga je na letališču sprejel in pozdravil sam predsednik Truman. Listi so ponavljali Trumanove besede, da je Acheson dosegel na lizbonski konferenci velik uspeh; uspeh je bil tak, da je Dean Acheson moral v posebnem nagovoru po radiu razložiti Amerikanem, kakšen je bil ta njegov uspeh. In komentator v "New York Timesu" je ta uspeh opisal tako, da je podčrtal, da je uspeh samo v tem, da se je Achesonu posrečilo samo to, da se konferenca ni razbila in da je preprečil polom.

Do konference v Lizboni so se vršile priprave za razgovore in sklepe po dveh poteh: en del strokovnjakov je delal v okviru organizacije NATO — obrambna zveza za severni Atlantik — druga pa v okviru posvetovalnih odborov za evropsko unijo. Obe komisiji sta skušali razčistiti, kako naj evropska oborožena sila sodeluje v skupni zahodni obrambni zvezi. Na evropskih konferencah v Londonu in Parizu so zunanji ministri razčistili vsa vprašanja, le vprašanje sodelovanja nemške oborožene sile v evropski kontinentalni vojski je ostalo odprto. Francija se je upirala vsem predlogom, kako dovoliti oboroževanje zahodne Nemčije in kako vključiti bodočo nemško vojno silo v evropsko skupnost. Francija je terjala celo vrsto kontrol nad nemškim oboroževanjem; njene zahteve so šle tako daleč, da bi pomenile omejevanje nemških suverenih pravic. V bistvu je šlo Franciji za to, da se nemška oborožena sila ne obnovi in oboroži poprej, predno ne bo Francija imela vsega orožja dovolj in dokler poveljstvo skupne oborožene sile ne bo organizirano tako, da bo bodoča nemška vojska trdno pod kontrolo skupnega evropskega štaba.

Toda poveljniku NATO-ja, generalu Eisenhowerju se mudi. Francoska oborožitev je počasna in vedne francoske finančne težave niso porok za skorajšnji dvig francoske oborožene sile na zadostno višino. V Nemčiji je več garancij za uspešno vojaško organizacijo, toda poprej bi bilo treba odstraniti francoske in angleške pomisleke proti oborožitvi Nemčije — pomisleki, ki jih skušajo sovjetji hitro izbiti zase. Poleg tega pa vsa ta pogajanja ne smejo zaiti tako daleč, da bi bila žaljiva za Nemčijo.

V amerškem senatu pa so pripravili 8 milijard dolarjev za podporo tistim državam v Evropi, ki se hočejo pripraviti za skupno obrambo v smislu načrtov NATO-ja. Ta vsota je že dolgo na razpolago; rečeno je bilo ponovno, da se bodo začeli dolarji valiti v Evropo, ko se bo Evropa spametovala in se odločila za vojaško in nato politično zvezo, oz. skupnost. V Lizbono so prihajali posamezni ministri na konferenco že pod vtisom grožnje, da si bo ameriški senat premislil dati podporo, ako se kmalu ne doseže sporazum in oblika o tem, kako se bo zahodna Evropa povezala za skupno obrambo.

Po prvih sejah konference je bilo kmalu objavljeno, da je bilo sklenjeno, da se evropska kontinentalna oborožena sila vključi v NATO, prav tako je bilo sklenjeno, da je Nemčija vključena v to evropsko kontinentalno oboroženo silo in sicer bo pripravila 12 divizij in letno prispevala nekaj milijard mark za skupno oborožitev. Francija je na vse to pristala, ker je bilo rečeno, da bodo podrobnosti o položaju nemške oborožene sile določene pozneje. Vendar je ta načrt sklenjen, da se lahko reče, da je bil ravno v Lizboni storjen eden najvažnejših korakov za evropsko obrambno skupnost, oz. za bodočo evropsko unijo.

Gotovo je, da je bilo s temi sklepi v Lizboni zadoščeno ameriškim željam in načrtom. Evropske države so krenile na pot skupnega reševanja vojaških zadev; gospodarsko je bil dosežen velik uspeh, ko je bil sprejet in nato tudi ratificiran Schumanov načrt o skupnem gospodarstvu nad premogom in jeklom. Tem dejanjem bodo morali slediti tudi uspehi

politične narave — delo za evropsko unijo bo poslej mnogo lažje.

Mnogo lažje? — Nekateri komentatorji menijo, da smo še daleč od takih zaključkov. Nemški kancler Adenauer ne bo mogel začeti z izvajanjem nemške oborožitve pred novimi volitvami, ki bodo jeseni prihodnje leto. Ako bi Adenauer dobil večino pri bodočih volitvah, se lahko računa na prve nemške divizije šele l. 1954. — Nemški industrijalci niso navdušeni nad produkcijo

nemškega orožja, ker zaslužijo sedaj mnogo več, ko delajo nemške tovarne s polno paro za ves svet. Nemško industrijo pa bo tudi treba reorganizirati za novo vojno produkcijo in nad premogom in jeklom so si s Schumanovim načrtom ohranili Francozi velik del kontrole.

V Franciji in v Angliji se po svoje boje obnovitve nemške vojne industrije. Povsod se gleda zaskrbljeno — ostaja samo ena tolažba: ameriški kongres je pripravil mošnjo z 8 milijardami dolarjev, torej je treba le pohiteti, kajti zadnji bo nazadnje pobiral le drobtine.

PREDSEDNIK GENERAL PERON O GOSPODARSKIH NAČRTIH ARGENTINE V LETU 1952

General Perón anuncia importantes cambios en la política comercial argentina en el año 1952

V ponedeljek, 18. februarja t. l., je imel predsednik general Perón preko vseh radijskih postaj važen govor o splošnem gospodarskem položaju Argentine ter o ukrepih, ki jih namerava vlada podvzeti za nadaljni dvig gospodarskega blagostanja dežele.

V govoru, ki ga je javnost z napetostjo pričakovala, je predsednik Perón napovedal važne spremembe v uradni gospodarski politiki vlade, zlasti kar se tiče požitve splošne gospodarske produkcije in zunanje trgovine. Objavil je nov gospodarski program za leto 1952, v katerem poziva državljanke, da prenehajo z razsipavanjem hrane in drugih živilskih produktov, uvedejo potrebam ustrezajočo potrošnjo in večjo produkcijo.

Glede zunanje trgovine je preds. Perón objavil omejitev uvoza in povečanje izvoza, kar naj bi država dosegla z novimi, višjimi cenami za poljedelske proizvode. Prav tako bo vlada odredila nove, posebne menjalne ugodnosti v ta namen.

Objavil je tudi zvišanje cen poljedelskim proizvodom, zlasti žitu, mesu itd., kar naj bi pospešilo poziviljenje poljedelske produkcije. Živinoreji bo posvečena posebna pažnja ter urejeno vprašanje klanja.

Zasebna inicijativa bo dobila nov zalet z uvedbo novih tozadevnih smernic, omejeno bo naciona-

liziranje raznih podjetij. Gradbeni industriji bo vlada posvetila vso pozornost, da bo mogoče čim prej in čim uspešneje rešiti stanovanjsko vprašanje.

V govoru je preds. gen. Perón pozval na še tesnejše sodelovanje med kapitalom in delavstvom in objavil zvišanje plač z uvedbo novih delavskih pogodb po naslednji plačilni lestvici: plače do 800.— pesov iz leta 1949 se povišajo za 80%, plače od 800.— do 1000.— pesov od 40 do 60%, od 1000.— pesov naprej pa za 40%. Istočasno naj se uredi vprašanje cen ter naj se v ta namen nekaterim potrebščinam cene upravičeno zvišajo, drugim pa znižajo ali ustalijo.

Zaradi teh ugodnosti je pozval delavstvo na večjo in uspešnejšo produkcijo, prav tako pa na osebne žrtve za splošen dvig gospodarskega stanja države.

Odbil je sleherni misel na zunanja posojila v tem odločilnem trenutku argentinskega gospodarskega življenja.

Emigracijski zakon naj se spremeni v-toliko, da bo v Argentino odslej pripuščena le emigracija, ki bo odhajala na deželo ter specialisti.

Svoj govor je preds. Perón zaključil z besedami: "Če bomo vsi izpolnili svoj delež z vsemi sposobnostmi, ki jih imamo, smo lahko sigurni v gospodarski uspeh leta 1952."

Težka kriza v Franciji

Francija rešuje te dni svojo 17. vladno krizo po koncu druge svetovne vojne. V sednih letih je imela Francija na leto vsaj dve vladni krizi. Paul Reynaud je odklonil mandat za vlado "narodne uniije", ki naj bi rešila francoski frank in pospešila ukrepe proti inflaciji, za njim je poskusil Plevin, pa brž odnehal, te dni pa se pripravlja na rešitev krize Pinay, ki upa na sestavo vlade strokovnjakov.

Novo vladno krizo v Franciji so po vsem svetu sprejeli z velikim negodovanjem. V Združenih državah zamerjajo, da se je to zgodilo takoj po konferenci v Lizboni, v Londonu pa so še ostriši, ko pravijo, da je nastala vladna kriza zaradi finančnih težav v deželi, kjer je največ zlata med ljudmi. Francoska država blagajna je sicer prazna, toda ogromne količine zlata so med zasebniki. Vse računa pač na težke čase, se otreša franka in kupuje zlato za "dobo nove vojske".

Gospodarske težave doma pa so odmev težav in skrbi, ki jih ima Francija v svojih kolonijah in čezmorskih posestvih. Vojna v Indokini požre letno skoraj dve milijardi dolarjev, uspeha pa še nobenega. Francoske čete so omejene samo na majhen del dežele, vse ostalo je pod kontrolo kom. upornikov. V severni Afriki se puntajo dežele, ki terjajo zase avtonomijo ali neodvisnost. Vsa ta gibanja pa uživajo tajno podporo Amerikancev, ki si žele prijateljstva z Arabci,

ker ne verujejo Francozom, ki da imajo v svojih vrstah preveliko število komunistov.

V francoskem parlamentu so tri skupine, ki so pripravljene sodelovati v vladi. To so radikali, neodvisni in katoliški MRP. Toda te tri skupine imajo 40 glasov premalo za večino. Izven te vladne večine pa hočejo biti socialisti, degaulleeveci in komunisti. Komunistov nikdo ne vabi v vlado, toda kadar kdo povabi degaulleevece, tedaj odpovedo podporo socialisti, kadar pa skuša kdo trdneje pritegniti socialiste, tedaj odpovedo poslanci na desnici.

Sedanji parlament tedaj nima dela zmožne večine. Zadnja vlada je padla zaradi zahtev po zvišanju davkov. Toda nova vlada bi mogla odložiti povišanje davkov, ako se sprejme sklep, da se francoske oborožene sile umaknejo iz Indokine, ker je tam postalo vojskovanje brez upa na skorajšnji zaključek. Ta kapitulacija v Indokini bi mogla trenotno razbremeniti finance, toda v notranjosti in v zunanjem svetu bi imela taka kapitulacija prevelike posledice, da bi mogla na vlado skupina ljudi, ki bi lahko vzela nase tako odgovornost. Ostane tedaj samo še možnost razpusta parlamenta; tega pa ne dovoljuje nova ustava, ki dopušča nove volitve šele v l. 1954. Zato se sedaj mnogo piše o tem, da bi se sestavila prehodna vlada, ki bi izvedla spremembo ustave in sprejela nov volilni zakon.

Nuevas normas para la inmigración a la República Argentina

Con relación al Plan Económico para el año en curso, enunciado recientemente por el general Perón, ha emitido un decreto el P. E. determinando que el permiso de ingreso a la República Argentina tendrá, en adelante, carácter condicional. De esta manera, será revocable en caso de incumplimiento de los requisitos que lo condicionen, especialmente si el permisionario modifica antes del término de los tres años la residencia o la actividad establecida. La validez de cada permiso se limitará a un año, a contar de la fecha de la emisión, cualquiera sea la de su visación consular.

No se concederán permisos de ingreso a nuestro territorio, para la zona comprendida dentro de un radio de 100 kilometros de la Capital Federal, salvo que se trate de padres, hijas solteras, hijos menores de 22 años o cónyuges que vengan a integrar el núcleo familiar ya establecido aquí con anterioridad a este decreto, o de técnicos y obreros especializados que prueben fehacientemente tal condición, así como la posesión de contrato y vivienda asegurados por el contratante.

Se concederá permiso sin limitación fuera del radio señalado precedentemente, además, a inmigrantes destinados a tareas agropecuarias o con destino rural; a personas que tengan parentesco en segundo o tercer grados con los establecidos en dichas zonas, y los que gestionen su libre ingreso al país por la vía consular para su internación en el interior, siempre que la Dirección Nacional de Migraciones lo crea conveniente.

En los pasaportes de los permisionarios se dejará constancia del destino y oficio consignados. La concesión de radicación de turistas, transitorios y residentes temporarios, como asimismo la autorización de desembarco definitivo de tripulantes y renovación de permisos ya otorgados, se ajustará estrictamente a las normas indicadas.

Nova določila za možnost emigriranja v Argentino

V zvezi z gospodarskim načrtom za tekoče leto, ki ga je nedavno napovedal predsednik GRAL PERON, je vlada izdala dekret, po katerem bo dovoljenje za naselitev v Argentini v bodoče pogojno. To dovodenje bodo oblasti lahko preklicale, če novi naseljenec ne bi izpolnil pogojev, ki so bili merodajni za izdaje vselitvenega dovoljenja, ali če bi pred tremi leti menjal stanovanje ali poklic, s katerim je prišel v deželo. Veljavnost vsakega vselitvenega dovoljenja bo omejena na eno leto od dneva, ko je bilo izdano.

V bodoče oblasti ne bodo več izdajale dovoljenj za vselitev imigrantov na področje 100 km od zvezne prestolnice. Na to področje bodo v bodoče lahko prihajali samo starši, neporočene hčerke, sinovi mlajši od 22 let in zakonci, ki prihajajo sem k svojim družinam, ustanovljenim že pred izdajanjem tega dekreta, ter strokovnjaki in tehniki, ki bodo mogli dokazati svojo strokovno usposobljenost, predložiti pogodbo s podjetjem, ki jim nudi zaposlitev in potrdilo, da imajo zagotovljeno stanovanje.

Naseljevanje novih imigrantov na ostalem državnem področju bo pa tudi v bodoče neomejeno, posebno tistim, ki se mislijo posvetiti poljedelstvu. Te možnosti se lahko predvsem poslužijo tisti, ki imajo na teh področjih že sorodnike v drugem in tretjem kolenu.

Tisti, ki bodo dobili dovoljenje za vselitev bodo imeli v potnem listu navedeno namembno področje in poklic. Dovoljenja za naselitev turistov, potnikov, ki potujejo skozi Argentino in začasnih naseljenecv, kakor tudi avtorizacija za končno izkrcanje ladijskih posadk ter obnavljanje že izdanih dovoljenj se bodo izdajala strogo po določilih te odredbe.

Titovi komunisti so hoteli umoriti škofa Vovka

SODNA FARSA V NOVEM MESTU

Zverinski napad Titovih komunistov na škofa Vovka je globoko odjeknil v vsem svobodnem civiliziranem svetu. O njem je svetovno časopisje obširno poročalo in pred celim svetom opozorilo na strahotne razmere, ki so pod Titovo komunistično diktaturo v Jugoslaviji.

Spričo ogorčenja, ki se je začelo javljati z vseh strani proti nosilcem komunistične diktature v Jugoslaviji, so Titovci doma storili točno tako, kakor smo mi napovedali v uvodniku "Ob divjaškem napadu na škofa Vovka" v "Svobodni Sloveniji" z dne 14. februarja. Ker je divjaški napad na škofa Vovka "šel predaleč", so Titovi komunisti proti napadalcem organizirali proces, na katerem je seveda bil glavni moralni krivec škof sam.

Proces je potekel tako, kakor potekajo vsi procesi v komunističnih diktaturah. Brit. časopisna agencija "Reuter" ga je svobodnemu svetu prikazala takole:

"Neko jugoslovansko sodišče je obsodilo komunističnega delavca Avgusta Lenarčiča na deset dni zapor, ker je polil s petrolejem rimokatoliškega ljubljanskega škofa Antona Vovka in mu zažgal obleko v demonstracijah 20. januarja.

Lenarčič je bil eden iz skupine mladih komunistov, ki so demonstrirali proti škofu na postaji Novo mesto, jugovzhodno od Ljubljane, kamor je ta prispel na poti v bližnjo vas, da bi tam blagoslovil nove cerkvene orglje.

Kakih 30 do 40 ljudi, ki so demonstrirali proti škofu še potem, ko je bil težko opečen in mu preprečevali izhod iz postaje za več kot štiri ure, je bilo kaznovanih zaradi motenja miru z denarno kaznijo 10.— dinarjev.

Javni tožilec je izjavil, da je Lenar-

čič poskušal poškodovati škofa namenoma tako, da bi povzročil njegovo smrt in nato zbežal.

Izjavil je tudi, da je škofa rešila intervencija policije.

Lenarčič je v svojo obrambo, ki so jo v lokalnem časopisju objavili z velikan-sko propagando, izjavil, da je bil pripravljen uporabiti sleherni sredstvo v svojem sovraštvu do škofa Vovka in do duhovščine, ki je sovražno razpoložena napram režimu.

Lenarčič je izjavil, da je škof med vojno odklonil prošnjo njegove žene za intervencijo, ko je bil on zaprt v fašističnem taborišču zaradi komunizma.

Slična poročila s procesa so objavile tudi ostale svetovne časopisne agencije in tako pripomogle, da ima svobodni svet nov neovrgljiv dokaz več, da predstavlja komunizem najstrašnejše barbarstvo sedanjega časa — pa naj bo Stalinov ali Titov — proti kateremu se mora upreti svobodni demokratični svet z vsemi silami in sredstvi ter ga zrušiti, da bo moglo človeštvo zopet živeti v svobodi in miru!

Koledar-Zbornik Svobodne Slovenije za leto 1952 je knjiga, brez katere ne sme biti nobena slovenska družina. Če ga nimate, kupite ali naročite ga takoj in z njim povečajte kulturno bogastvo svoje domače knjižnice. Stane 35 Pesov.

Dne 29. februarja je bil zaključen rok za pošiljatev rešitev uganek v mladinskem delu Koledarja-Zbornika Svobodne Slovenije za leto 1952. V prihodnji številki "Svobodne Slovenije" dne 13. marca bodo objavljena imena vseh izžrebanih nagrajenih rešilcev uganek.

IZ TEDNA V TEDE

USA: Volilna borba v USA prehaja v vedno živahnijo dobo ter je republikanski kandidat Stassen obtožil Trumana, da je v njegovi vladi prišlo do strahovitih korupcij, "do enega umora, dveh samomorov" in najmanj "200.000 denarnih poneverb v zadnjih štirih letih vladanja." USA in Japonska sta podpisali pogodbo o odstopitvi japonskih oporišč za ameriško vojsko, ki bodo služila za obrambo otokov pred katerim koli napadom. — Med generalom Bradleyem in amer. vrh. sodnikom Douglasom je prišlo do ostre polemike, v kateri je drugi trdil, da "vojaška kamarila prevzema v USA oblast". — Ameriška vlada je v veliko presenečenje ameriške javnosti in v še večje ogorčenje ameriške tajne policije in vojske objavila zemljevide, na katerih so označena vsa področja, kjer ne sme letati nobeno letalo, ker so tam atomska skladišča in atomske tovarne. Trumanov tajnik se je izgovarjal, da so zemljevide objavili zato, da letala ne bodo zaradi nepoučenosti kršila odredbe o prepovedi letanja nad prepovedanimi področji in da ni s tem komunistom odkrila nobene tajnosti, ker da so zanj pač vedeli že pred objavo zemljevidov. — Ameriška FBI je (še sedaj!) ugotovila, da vežbajo ameriške komuniste sovjetski komunistični izvedenci in da je "komunistična peta kolona že v glavnem pripravljena na udar, če bo prišlo do vojne z ZSSR." — Oblasti dominikanske republike so objavile, da so v karibskem morju opazili večje število sovjetskih podmornic. — Po poročilih iz Moskve, je v zadnjem času prišlo do sprememb v moskovskem Politbiroju, katerega osrednja osebnost in s tem Stalinov naslednik naj bi postal Malenkov. Kot javljajo ti viri, bo odslej 11 članov in 1 namestnik. Člani so: Stalin, Molotov, Malenkov, Beria, Vorosilov, Mikojan, Bulganin, Kaganovič, Andrejev, Krušev in Kočigin. Namestnik bo Svernik.

ANGLIJA: Po končanih pogrebnih slovesnostih so zun. min. USA, Anglije, Francije in Nemčije imeli uvodne razgovore za libzonsko konferenco, ki so se končali s popolnim sporazumom o postavitvi Eisenhowerjeve vojske in delezih poedinih držav v njej. — Attlee je v parlamentu priznal, da je še kot preds. vlade sklenil z USA tajen dogovor o bombardiranju Mandžurije in rdeče Kitajske, ako bi se let. napadi na UNO čete na Koreji občutno povečali. — Churchill je sporočil, da bodo prvi angl. poskusi z atomsko bombo še letošnje poletje v Avstraliji.

NEMČIJA: Višina nemškega prispevka za evrop. armado bo znašala 11.250 milijonov dolarjev. Noče pa Nemčija imeti na lastnem področju tovarn za težko oborožitev. — Nemška vlada je sklenila odbiti vse vzh. nemške predloge za sklenitev mirov. pogodbe, dasi je te predloge sovj. vlada toplo priporočila vsem zah. velesilam. — Sklenitev mir. pogodbe z zah. zav. pričakujejo Nemci že letošnji julij; zatem bi takoj pričeli z organizacijo lastne armade v okviru evropske. — Nemcem je bilo ponovno dovoljeno izdelovanje raketnega orožja in poizkusi z atomsko energijo. — Otok Helgoland, katerega so doslej Angleži imeli za bombardiranje, so te dni vrnili Nemcem.

AVSTRIJA: Zah. trije zav. so objavili skupno spomenico, v kateri zahtevajo od Sovjetov takojšen pričetek dokončnih pogajanj za sklenitev mir. pogodbe, predvsem pa umik vseh okup. čet iz vse Avstrije.

ITALIJA: Ital. predstavniki so na konferenci v Lizboni zahtevali, naj bi vrh. poveljstvo nad grško - turškimi četami, ki bodo vključene v obrambne enice Sredozemlja, pripadlo ital. generalu Mauriciu Iazaru de Castiglioneju, kar so zah. zav. odločno odklonili. — Ital. vlada je odbila Titov predlog o izmenjevalni upravi področja Svobodne tržaske države, kar je Tito pred nedavnim sprožil kot novo možnost rešitve spora. Po Titovem mnenju naj bi tako FLRJ kakor Italija v teku prihodnjih treh let upravljali izmenično celotno ozemlje, vrh. vodstvo pa naj bi imel član kakega nevtralnega naroda.

EGIPT: Dosedanja vlada je nepričakovano odstopila. Novi predsednik je napovedal najprej boj korupciji, zatem ureditev egipt. notranjih razmer in šele zatem pogajanja z Anglijo v svrhu mirne ureditve spora zaradi Sueza.

IZRAEL: Vlada je sklenila, da ne bo sodelovala pri vrh. poveljstvu obrambe Sredozemlja, češ "da se Izrael ne bo priključil nobenemu bloku, pa naj bi bil ta usmerjen proti ZSSR ali kateri koli drugi državi".

Svarilni angleški in ameriški glasovi pred Titom

Radi sedanjega podpiranja zahodnih zaveznikov jugoslovanskega komunističnega nasilnika Tita, češ, da se bo s to podporo lahko pripravil za obrambo pred morebitnim sovjetskimi napadom, se oglašajo vedno več uglednih javnih osebnosti v zahodnem svetu, ki svoje vlade svare pred podeljevanjem velikih podpor Titovemu komunističnemu režimu brez vsake zahteve po demokratizaciji sedanje Jugoslavije.

V Angliji se je nedavno dvignil znani konservativni politični mislec in pisatelj F. A. Voigt, ki je že med vojno in po vojni v svoji znameniti knjigi "Pax Britannica" (London 1946) razkrinkaval sedanji komunistični režim v Jugoslaviji in svaril pred posledicami sedanje politike zahodnih zaveznikov z njim.

Svarilni glas F. A. Voigta pred podpiranjem Tita in njegove komunistične diktature s strani zahodnih zaveznikov, je v angleški politični javnosti tem bolj pomemben, ker je Voigt ideolog vodilne skupine angleških konservativcev, ki so pri zadnjih volitvah zmagali in so v vladi zamenjali laboriste.

O neupravičljivosti zahodne pomoči Titu pod sedanjimi vidiki, ko zapad od Tita ne zahteva nobenih pogojev, Tito sam pa napram zahodu vodi "brezplodno jalo politiko nevtralnosti" je Voigt napisal članek, ki ga je objavila znana ameriška revija "New Leader", dne 29. oktobra 1951 v New Yorku.

Iz članka povzemamo po "Pregledu" naslednje odstavke:

"Aneurin Bevan, voditelj levega krila laboristične stranke, ni edini Anglež, ki občuđuje Tita. Liberalci in konservativci so tega balkanskega tirana postavili za junaka in državnika. Tudi uradnih priznanj ne manjka. Dne 21. septembra 1951 je Tita pozdravilo 21 topovskih strelcev z angleških vojnih ladij. Naslednji dan je bil Sir Hartley Shawcross z gospos njegov gost v Splitu. Res je, da je v zadnjem času bilo v Jugoslaviji nekaj sprememb na bolje, vendar pa te spremembe v ničemer ne spreminjajo osnovnega značaja tega režima. Teror, strahovlada, sta še vedno glavna načina za vladanje v Jugoslaviji. Glede Jugoslavije si moramo postaviti dve vprašanji:

1. Ali je Titova politika upravičena in
2. Ali je sedanja angleško-ameriška praktična politika s sedanjo jugoslovansko vlado pravilna?

Oglejmo si ti dve vprašanji.

V poletju 1941 je Tito začel krvavo državljansko vojno, ki je zrušila enotno fronto proti Hitlerju (to poglavje je izčrpno popisano v čudovito lepi Leigh White-jevi knjigi "Balkan Caesar"). Takrat je Titova politika hotela spremeniti Jugoslavijo v del Stalinovega svetovnega komunističnega imperija. Imela je svoj smisel vsaj s Titovega stališča. Postati član imperija, ki bi se raztezal od Kitajske do Jadrana, bi res nekaj pomenilo...

Glede angleško-ameriške politike priznamo, da je res nemogoče graditi našo politiko le na načelu, da se moramo in smemo družiti izključno le z državami, ki imajo družabni red podoben našemu lastnemu. Mi bi bili izgubili prvo svetovno vojno, če ne bi bila despotična Rusija naša zaveznica. Mi bi bili verjetno izgubili drugo svetovno vojno, če Hitler ne bi bil prelomil svoje zveze s Stalinom. Amerika bi najbrže ne bila dosegla neodvisnosti, če ne bi bila sprejela pomoči od Burbonov. Če torej naša sedanja politika z Jugoslavijo more spremeniti to deželo v našega zaveznika, je upravičena. Iz tega seveda ne sledi, da je upravičljivo tudi nesramno prilizovanje, pa naj bo zasebno ali uradno. Korektni medsebojni odnosi bi v ta namen bili zadostni.

Toda vprašanje je, ali naša sedanja politika zares spreminja Jugoslavijo v zaveznico? Mnogi opazovalci so že davno bili mišljenja, da je razkol med Titom in Stalinom spretno aranžiran, da služi obojestranskim potrebam. To mnenje se opira tudi na dejstvo, da Kremelj

Za železno zaveso

FLRJ: FLRJ bo do konca junila 1952 prejela nadaljnjih 45 mil. dol. posojila. — Prezident FLRJ dr. Ivan Ribar je v končanem obisku pri novi angl. kraljici izjavil, da "je presrečen, da je mogel narediti svoj prvi obisk v inozemstvu prav na Angleškem", kajti, "kmalu po končani vojni sem mislil, da bo moja prva pot v Moskvo". Ribar in kraljica Elizabeta sta govorila nemško. — Jug. kom. vlada je vložila nov protest pri madž. kom. vladi zaradi zasedbe nekega otoka na Muri. Madžari še niso odgovorili.

ni prav nič storil, da bi razkol preprečil — dasi bi bil to lahko storil — odnosno, da potem, ko je prišlo do razdora, ni takoj nastopil, kar bi mu bilo takrat prav lahko. Zapadne velesile takrat še niso bile pripravljene, da bi bile na ljubo Jugoslavije riskirale vojno z Rusijo.

Še lepše pa je, da je današnji položaj Jugoslavije kakor nalašč ugoden za Stalina. Bevanovo mišljenje, da se bo jugoslovanska vojska borila za Titovo tiranijo, je skrajno dvomljivo. Končno pa, čemu naj bi Stalin napadal Jugoslavijo? Nevtralna Jugoslavija je za Stalina najboljša obramba, medtem ko ni nikaka obramba za zapadne velesile. Anglija in Amerika sedaj razmetujeta denar in orožje, ki bi ga pravzaprav moral dajati Stalin, da bi utrdil Tita. Pri tem pa Tito ne kaže prav nobenega interesa za noben zapadni problem. On hoče samo ohranitev svojega režima v Jugoslaviji. Na ta način ni Stalin danes v prav nič slabšem strateškem položaju kot je bil prej. Njegovo južno krilo je še vedno zavarovano, Zapad pa si je natovoril težko breme, da drži Tita na nogah.

Sedanja politika zapadnih velesil napram Titu bi bila opravičljiva, če bi se zapadu posrečilo dobiti vsaj toliko nadzorstva nad Jugoslavijo, kot ga na primer imajo nad Grčijo. Politika "pogojne pomoči" bi prav lahko pridobila na svojo stran vse jugoslovansko ljudstvo na isti način, kot je "pogojna pomoč" izkazana Grčiji našla odobravanje pri grškem ljudstvu. Če bi na primer zapad zahteval nadzorstvo nad razdeljevanjem in nad vporabo vojaške in gospodarske pomoči, če bi zahteval takojšen konec političnega terorja in polno sodelovanje Jugoslavije na vseh področjih Atlantskega pakta, potem bi ne bilo dvoma, da bi bila jugoslovanska vojska pripravljena se boriti. Prisotnost zavezniške sile — in ne neke morebiti nevtralne sile — na Donavi, bi v veliki meri zmanjšala možnost splošne vojne v Evropi. Toda naše podpiranje Titove diktature, ki je osvojevala doma v Jugoslaviji in ki vodi brezplodno, jalo nevtralnopolitiko na zunan, nam ne koristi in ne kaže dobrega sadu v bodočnosti.

Tako F. A. Voigt o angleško-ameriški pomoči Titu in o njegovem zadržanju napram zahodnim demokratskim državam.

Na ameriški strani je pa povzdignil svoj glas proti takemu načinu podeljevanja pomoči, kakor to sedaj delata Amerika in Anglija nosilec jugoslovanske komunistične diktature, Arthur Bliss Lane, biv. ameriški poslanik v Jugoslaviji ter je o sedanji ameriški politiki do Jugoslavije napisal za "New York Times" z dne 10. januarja 1952, daljši članek. V njem odgovarja na dva v istem listu že prej objavljena članka o istem vprašanju.

Prvi dopis je poslal Peter Perin, ki je v glavnem navedel in naglašal, da je v Jugoslaviji "splošno mnenje, da se stvarno ne bo hotel nihče boriti pod Titom".

Na ta članek je odgovoril Ewing Sherman, ki dvomi v točnost Perinovih trditev. Njegov sestavek je "New York Times" objavil 7. januarja t. l. Ewing se

Mirovni razgovori na Koreji znova na mrlvi točki

Mirovna pogajanja na Koreji so spet v popolnem zastoj, ko je med Amerikanci in komunisti prišlo do nesoglasij glede izmenjave vojnih ujetnikov in določitve nevtralnih držav, ki naj bi nadzorovale izvrševanje premirja. Amerikanci glede prve točke zahtevajo, da dajo ujetnikom popolno svobodo glede odločanja repatriacije, na kar komunisti ne pristanejo. Glede druge točke pa so komunisti predlagali kot nevtralne države za nadzorovanje premirja Poljsko, Češko in ZSSR. Amerikanci pa Švedsko, Švico in Norveško. Amerikanci ne sprejmejo ZSSR kot nevtralne države, ter so predlagali, naj bi na obeh straneh obdržali le po dve ter oni umikajo Norveško. Komunisti ZSSR nečesto pustiti ter zahtevajo od Amerikancev pojasnilo zaradi njihovega odklonilnega zadržanja. Amerikanci so na to že odgovorili s trditvijo, da "nikdar ne bodo pristali na ZSSR kot nevtralno državo za nadzorovanje premirja" in da "se jim dozdeva, da so slehera nadaljna pogajanja odveč".

Na bojišču pa je medtem prišlo do novih večjih prask, vendar brez pridobitve terena na eni in drugi strani. Velike borbe se odigravajo dnevno le v zrak, kjer so Amerikanci skoro vedno v manjšini. Komunisti uporabljajo zaen-

je pred kratkim vrnil s potovanja v Beograd ter navaja, da je imel priliko "razgovarjati se o položaju v Jugoslaviji z visokimi člani našega veleposlaništva kot tudi s člani kanadske ambasade, dopisnikom "New York Times-a" Handlerjem in z Jugoslavani vseh slojev, bodisi da gledajo na režim simpatično ali nesimpatično".

Po teh dveh objavljenih člankih se je oglašil predvojni ameriški poslanik v Beogradu Arthur Bliss Lane, ki jugoslovanske razmere zelo dobro pozna že iz predvojnih let ter je imel osebne stike z vsemi tedanjimi političnimi osebnostmi. Napisal je za "New York Times" članek ter v njem med drugim ugotavlja naslednje:

"Pred kratkim sem se vrnil s potovanja po Jugoslaviji, katero sem vso prepotoval. Govoril sem z najvišjimi člani jugoslovanske vlade, glavnimi člani diplomatskega zbora, z Mr. Handlerjem in tudi z drugimi dopisniki, pa tudi z mnogimi jugoslovanskimi zasebniki. Prepričan sem, da sem imel pred Mr. Ewingom to prednost, da poznam iz časa pred desetimi leti mnogo Jugoslovancev, ki so takrat bili na vodilnih mestih v vladi, industriji in prosveti. Teh ljudi danes navadni potnik ne pozna in zato v zunanjem svetu tudi ne vedo za njihovo mnenje. Ti ljudje bi bili v aktivni opoziciji, če bi bila opozicija dovoljena, kot jo pojmuje naša demokracija.

Splošen vtis, ki sem ga dobil iz virov, ki so bili dostopni Mr. Ewingu, in iz virov, ki so bili dostopni meni, je ta, da se prebivalstvo Jugoslavije kot celota, ne bo hotelo boriti za Tita, iz čisto preprostega razloga, ker se ne želi boriti za nadaljevanje svojega suženjstva.

Narodi v Jugoslaviji resnično sovražijo Kremelj, toda v primeru napada na Jugoslavijo, prevladuje mnenje, da bo jugoslovanska armada razpadla, kot je bila razkrojena pod nacistično okupacijo 1942 in bo bežala v gore, kjer bo nastala verjetno gerilsko vojskovanje ne samo proti napadalcu, ampak tudi med jugoslovanskimi protikomunisti in Titovci. Točno tako, kot je bilo med drugo svetovno vojno.

O Ewingovem opisu javnih proslav na grobu neznanega vojaka na Avaii, Arthur Bliss Lane pravi, da je prepričan, da Mr. Ewing ni tako naiven, da bi verjel, da so v komunistični državi organizirane parade in organizirano navdušenje prišten izraz raspoloženja naroda ter nadaljuje: "Soglašam z Mr. Ewingom, da mora biti razprava o svetovnih vrašanjih na visoki stopnji. To pa ne sme preprečiti poštene kritike naše zunanje politike, če kdo smatra, da je zgrešena. Jaz osebno smaram, da s finančnim in vojaškim podpiranjem Tita gradimo komunistično državo, ki ima za cilj uničenje vseh svobod. Spomnim se samo, da se Tito ponosno proglašja za pristaša Marksovih načel. Na bojazan, da bi kritizem lahko "izpodkopal evropsko zaupanje v modrost in stabilnost naše zunanje politike" odgovarjam, da me je moje potovanje po Jugoslaviji prepričalo, da tam narod v to zelo dvomi. Pa ne samo zaradi splošnega nezaupanja do vsake komunistične vlade, ampak tudi zato, ker taka politika ni v skladu z našim vzpodbujanjem zahodnih držav na upor proti kremeljskemu komunizmu."

krat samo lovec MIC-15, medtem ko ameriške veletrdnjave stalno bombardirajo komunistična oporišča in zaledje. Živahno je tudi udeleževanje na morju, kjer angleška mornarica na zahodni obali, ameriška pa na vzhodni izvaja popolno blokado severne Koreje.

Dr. DEBELJAKOVA PESNIŠKA ZBIRKA "POLJUB" NA TRŽAŠKI RADIJSKI POSTAJI

Sredi januarja je tržaška radijska postaja v svoji slovenski oddaji prenašala oceno pesniške zbirke dr. TINETA DEBELJAKA "Poljub", ki jo je za oddajo napisal in bral pesnik VINKO BELIČIČ, poudarjajoč velike vrline novoizšle zbirke. V isti oddaji pa je prof. JOŽE PETERLIN prebral dva besera iz omenjene zbirke. Tako je glas slovenskega pesnika na tujih tleh, hrepenečega po ženi in domu, kot simbol naših številnih mož, odtrganih od svojih družin, planil preko umetnih mej našega naroda in mu spet pokazal, da slovenski umetnik na tuji zemlji mnogo bolj in globlje čuti s slovenstvom kakor pa tisti, katerim je trenutno dano voditi njegovo usodo.

ARGENTINA

Dne 24. februarja je minilo šest let, odkar je bil gral Peron prvič izvoljen za predsednika republike. Te pomembne obletnice so se spominjali po vsej republiki.

V Bs. Airesu in po vsej republiki so te dni proslavljali četrto obletnico, odkar je vlada prevzela v svojo upravo vse železnice v Argentini.

Juan V. DeBenedetti dosedanji župan v Bs. Airesu je podal ostavko. Za novega župana argent. prestolnice je bil imenovan znani arhitekt Jorge Sabaté.

Ellsworth Bunker, dosedanji ameriški veleposlanik v Argentini, je imenovan za šefa ameriške diplomatske misije v Rimu.

Ministrstvo za industrijo in trgovino je v letu 1951 razdelilo med poljedelce nad 15.000 poljedelskih strojev. Od tega je samo traktorjev z motornim pogonom nad 12.000.

Vlada je dovolila izvoz 250.000 ovac s področja Santa Cruz v Čile. Argentina bo pa iz Čila dobila baker.

Dr. Enrique Dickmann, prvak socialistične stranke v Argentini, zahteva sklicanje kongresa te stranke. Na njem hoče pojasniti svoje zadržanje v zadnjem času, ko je pri predsedniku republike posredoval za izpust aretiranih socialistov in za ponovno odprtje soc. tiskarne. S predsednikom republike je govoril tudi o sodelovanju vseh demokratskih strank. Dr. Dickmann je s svojim posredovanjem pri predsedniku gralu Peronu v vsem uspel ter sedaj s svojimi pristaši zahteva razčlenje v svoji stranki.

Louis Bromfield, znani ameriški pisatelj in avtor romana "Deževje prihaja" se je s skupino ameriških farmarjev mudil v Argentini ter si je z njimi ogledal ustroj argentinkega poljedelstva. O njem se je izjavil zelo pohvalno. Omenjal je tudi beg ljudi z dežele v mesta. Ta problem je obstojal tudi v USA, a so ga rešili samo na ta način, da so obdelavo zemlje še bolj mehanizirali in so tako s stroji nadomestili človeško delovno silo.

Argentinski kardinali, nadškofje in škofje so za postni čas izdali pastirsko pismo, ki je posvečeno katoliški družini. Vernike cerkveni dostojanstveniki opozarjajo na vse zablode sed. časa, ki rušijo tako ugled, kakor tudi dostojanstvo družin ter s tem izpodjedajo zdrave korenine človeške družbi.

V Bs. Aires se je vrnila iz Patagonije skupina francoskih alpinistov, kateri se je 2. februarja po velikih naporih posrečilo doseči vrh gore Fitz Roy. Sedaj so franc. planinci odšli v Mendoza ter se nameravajo povzpeti na vrh Aconcague, kraljice Andov, s strani, s katere ga še ni nihče dosegel. Tudi ta podvig, kakor tudi prejšnjega na Fitz Roy, z vsemi sredstvi podpira argent. vlada.

Dr. Quijano, podpredsednik republike, se je moral znova podvreči operaciji. Njegovo zdravstveno stanje je zadovoljivo.

Na argentinsko kontinentalno področje je pred časom odšla znanstvena ekspedicijska. Sedaj se je po uspešno opravljenem delu vrnila z bogatimi znanstvenimi ugotovitvami in izsledki v Bs. Aires.

Msgr. Agustín Barrera, škof v Tucumanu, je pred dnevi umrl v Bs. Airesu. Njegovo truplo so prepeljali v San Miguel de Tucuman in ga v tamošnji katedrali pokopali.

Ministrstvo za poljedelstvo in živilnorojstvo je sporočilo, da se je oblastem posrečilo zadušiti gozdne požare, ki so divjali na Cerro Cathedral v Bariločah.

V Argentino je prispela močna skupina severnoameriških industrijalcev. Am. gospodarstveniki so bili sprejeti pri predsedniku republike gralu Peronu. Ker so pa izrazili željo, da bi radi govorili tudi z njegovo gospo soprogo, je na sestanek prišla tudi Eva Peron. Tako predsednik gral Peron, kakor tudi njegova gospa soproga sta se dolgo časa zadržala v razgovoru z ameriškim industrijalci. Nekaj dni nato je prišla v Bs. Aires nova skupina 40 am. industrijalcev iz Bostona. Predstavniki ameriške industrije si v Argentini ogledujejo tuk. industrijske naprave, obiskujejo razne socialne ustanove, ki jih je zgradila Socialna ustanova Eva Perón in preučujejo možnost za še večjo izmenjavo raznega blaga med obema državama.

Novice iz Slovenije

KOMUNISTIČNE TOLPE NAPADAJO KAT. DUHOVŠČINO

V Oslinici v Kočevske okraju so ime- li nedavno Titovi frontovci sestanek, na katerem so župniku Karlu Požunu pre- povedali nadaljnje poučevanje verouka v šoli. Zahtevali so tudi, da mora "ljud- ska oblast" župnika Požuna postaviti pred sodišče, ker je baže pretepal tiste otroke, ki niso hoteli prihajati k ve- rouku in k nedeljski maši. Še hušji pre- stopek napram sed. kom. oblastem pa je zagrešil s tem, da je s prižnice govoril vernikom o verski nesvobodi. Pisun o- menjenega napada na župnika Požuna zatem navaja kot "veliko pridobitev na- rodno osvobodilne borbe", da je cerkev ogledala kat. osebnost, ki se je plodovito udejstvovala na šolskem, kulturnem, gospodarskem in političnem področju.

Kot visokošollec v Grazu je doraščal v zrelega moža v dobi, ko je nastopil dr. Mahnič in se je ves ogrel ter navdušil za njegove ideje. Kot prof. je vstopil v službo na Slovensko dvorazredno trgov- sko šolo, ki jo je ustanovil krajski de- želni odbor. Med prvo svetovno vojno je bil na tem zavodu nastavljen kot defi- nitivni ravnatelj. Svojemu zavodu je po- kojni posvetil vse svoje velike zmoglo- sti in sposobnosti. Kot odličnega gospo- darstvenika je pomagal sanirati Gospo- darsko zvezo pred prvo svet. vojno. Be- lo krajino je pa zastopal kot poslanec SLS v deželni zboru vse do razsula Avstrije. Okrog leta 1922 je bil izvoljen v upravni odbor Ljudske posojilnice, po smrti Ivana Kregarja je prevzel tudi predsedstvo tega zavoda, v ljubljanskem občinskem odboru pa je bil pod župano- vanjem dr. Jureta Adlešiča predsednik finančnega odbora.

Komunisti tudi njemu kot načelnemu kat. možu in odločnemu protikomunistu niso prizanesli. Kot predsednika Ljud- ske posojilnice so ga radi tega, ker je tudi ta denarni zavod podpiral Skofij- sko karitativno pisarno, obsodili na poldrugo leto zapora in izgubo držav- ljanskih pravic. Pok. Dermastia je bil tako vržen iz državne službe brez po- kojnine. Šele 1949 so mu storjeno kri- vičo nekoliko popravili in mu milostno naklonili pokojnino. Živel je v pomanj- kljuni, ki mu je tudi nakopal bolezen, kateri je končno podlegel.

Pok. Dermastia je bil izredno dober poznavalec slov. politične zgodovine od leta 1900 naprej.

Naj počiva v miru v domači zamlji!

Prof. Karel Dermastia

V Ljubljani je v noči med 15. in 16. decembrom 1951 umrl prof. Karel Dermastia. Z njim je legla v grob zopet ugledna kat. osebnost, ki se je plodovito udejstvovala na šolskem, kulturnem, gospodarskem in političnem področju.

Kot visokošollec v Grazu je doraščal v zrelega moža v dobi, ko je nastopil dr. Mahnič in se je ves ogrel ter navdušil za njegove ideje. Kot prof. je vstopil v službo na Slovensko dvorazredno trgov- sko šolo, ki jo je ustanovil krajski de- želni odbor. Med prvo svetovno vojno je bil na tem zavodu nastavljen kot defi- nitivni ravnatelj. Svojemu zavodu je po- kojni posvetil vse svoje velike zmoglo- sti in sposobnosti. Kot odličnega gospo- darstvenika je pomagal sanirati Gospo- darsko zvezo pred prvo svet. vojno. Be- lo krajino je pa zastopal kot poslanec SLS v deželni zboru vse do razsula Avstrije. Okrog leta 1922 je bil izvoljen v upravni odbor Ljudske posojilnice, po smrti Ivana Kregarja je prevzel tudi predsedstvo tega zavoda, v ljubljanskem občinskem odboru pa je bil pod župano- vanjem dr. Jureta Adlešiča predsednik finančnega odbora.

Komunisti tudi njemu kot načelnemu kat. možu in odločnemu protikomunistu niso prizanesli. Kot predsednika Ljud- ske posojilnice so ga radi tega, ker je tudi ta denarni zavod podpiral Skofij- sko karitativno pisarno, obsodili na poldrugo leto zapora in izgubo držav- ljanskih pravic. Pok. Dermastia je bil tako vržen iz državne službe brez po- kojnine. Šele 1949 so mu storjeno kri- vičo nekoliko popravili in mu milostno naklonili pokojnino. Živel je v pomanj- kljuni, ki mu je tudi nakopal bolezen, kateri je končno podlegel.

Pok. Dermastia je bil izredno dober poznavalec slov. politične zgodovine od leta 1900 naprej.

Naj počiva v miru v domači zamlji!

Prej "Nepremagljivi" zdaj "Slovenski stolp" na Catedralu

Bariloče, 15. februarja.

"Kakšen je?"
Davorin je premleval prave besede.
"Presneto zaguljeno izgleda".
Dva ducata oči se je zapičilo v govor- nika.

"Ampak po eni špranji bi se morda le dalo gori. Treba bo iti enkrat z Dinčem pogledat."

Bilo je marca 1. 1951 v leseni hiši "Pri Blažu", kjer so se vsak četrtek se- stajali slovenski planinci. Prejšnjo ne- deljo je skupina fantov obiskala Pico Sur na Catedralu in prvokrat so si po- gledali oči v oči z vitkim, sto metrov visokim stolpom na jugovzhodnem gre- benu catedralskega pogorja.

Najvišji catedralski stolp, Torre Prin- cipal, je bil že pred leti zavzet. Toda ne- botični "Campanile" je stal nepremagan in še vedno nosil ponosni naziv: "Torre invencible". Z višin Južnega vrha je iz- zivalno pozdravljal andiniste, ki so se izkrcali iz prašnega patagonskega vla- ka na bariloškem kolodvoru. Njegove slike so se prodajale po trgovinah spo- minčkov in v Agostinijevi zbirki foto- grafij "Nahuel Huapi" mu je posveče- na posebna stran

Titovi komunisti so nastopili tudi pro- ti župniku Antonu Cafuti v Preloki. Tu- di tu so komunisti sklicali "množični se- stanek". Na njem so kom. propagandi- sti napadali župnika Cafuta, da je med prebivalstvom "neti medsebojno mržnjo in zlorablja verske obrede in pridige v politične namene" in da je v neki pridigi napadal ljudi, "da so preloški mladini dovolili prodati čast za eno srajco." Go- voril da je tudi, da kmetje sedaj nima- jo tistih pravic, kakor so jih imeli vča- sih, za Tita pa da je dejal, da je prav- Tito padel v Španiji ter da sedaj živi in dela pod njegovim imenom drug člo- vek.

Nahujskana komunistična druhal je zahtevala, naj oblasti župnika izženejo iz te fare, ga postavijo pred sodišče in obsodijo. Na to "željo ljudstva" je ko- munistična oblast seveda sama čakala, ter je župnika Cafuto aretirala in obso- dila na 18 mesecev zapora.

V Brežicah pa so Titovi komunisti, ki so med državljansko vojno in po prevze- mu oblasti hladnokrvno pobili in poklali na deset in deset tisoče nedolžnih ljudi, postavili pred svoje sodišče župnika Štefana Štipra iz Sromelj. Tudi temu so naprtili obtožbo, da je "pretepal" šolsko mladino. Obsojen je bil na 14 dni pogojno, toda javni tožilec je izjavil, da je odmerjena kazen "odločno prenizka" in da se namerava pritožiti zoper razsod- bo.

Tako komunisti načrtno in sistematič- no preganjajo tisto kat. duhovščino, ki je ostala zvesta svojim škofom in ne pripogiba kolen pred komunističnim re- žimom.

Veliki snežni zameti v Sloveniji. V Sloveniji je bila zima ob svojem nastopu zelo mila. Niti snega niso imeli povsod, samo planine so bile pobeljene. Februar- ja meseca je pa začelo snežiti in mesti tako, kakor ne pomnijo stari ljudje. Snega je zapadlo toliko, da je bil za več dni ustavljen ves cestni in železniški promet. Na Gorejskem je bilo 15 vasi odrezanih od ostalega sveta, v Tolmin- skem kotu je pa sneg dosegel višino ce- lo do 8 in še več metrov. Radi čiščenja prog in cesta so Titovci mobilizirali ce- lo rezerviste. Ogromne količine snega so povzročile povsod veliko škodo. Po planinah hrume ogromni snežni plazovi, ki pod sabo uničujejo vse, kar se jim ustavlja. Ljudje se boje nagle spremem- be temperature, ki bodo povzročile ve- likanske poplave ob nastopu pomladnih dni.

Titovci doma so znova udarili po kme- tih. Po najnovejši odredbi lastnik gozda ne more več hoditi po drva v svoj lastni gozd. Vsak mora najprej napraviti proš- njo, jo kolekovati s kolekom za 200 di- narjev in potem mu komunistični funk- cionar odkaže kje in kaj sme poseka- ti. Kdor pa nima svojih gozdov, bo drva dobil iz gozda, ki mu ga določil kom. oblastnik. Gospodar bo za drva, ki jih bodo v njegovem gozdu posekali drugi, dobil 20%, 80% po država. Kmetje so

s to odredbo zelo udarjeni, ker so prej vsaj nekaj dobili za drva, ki so jih lah- ko prodajali ter so si za izkupiček od drv kupili druge stvari na prostem trgu. Sedaj so pa še ob ta dohodek. Teko ko- munistična "ljudska" oblast zopet v pra- vi luči prikazuje svojo skrb za ljudstvo.

Umrli so. V Ljubljani: Jakob Skubic železničar v p., Alenčica Smole, Marija Putik, roj. Kritscha, vdova po višjem agrarnem inspektorju, Jože Mešnik, že- lezničar v p., Marija Ambrožič, roj. Perhavec, Janez Levč, Janko Čepon, biv. trgovec in učitelj, Franc Komatar, upo- kojeneec, dr. Franc Kotnik, sodnik v p., Franc Toplak, brat Misijonske družbe sv. Vincencija P., Avgust Križan, Erlin- da Janšovec, Marjeta Vrenk, Mara Moč- nik, roj. Zupan, Jože Sedej, fin uslužb. v p. Krista Lukič, roj. Keše, učiteljica na Ledini, Katarina Hafner, roj. Rovšek, vdova po pošt. ravnatelju, Fran Želez- nik, bivši trgovski zastopnik, Franci Po- gačar, Tereza Šembrek in Ignac Smreč- njak, nam. tovarne zdravil "Lek" v Mengšu, Anton Božič, žel. uradnik v p. v Novem mestu, Barica Krbavac, roj. Kuhar v Celju, Jože Novšak v Mariboru, Martina Kovič v št. Juriju pri Litiji, Marija Vidmajer, roj. Kovač v Celju, Klemen Pretnar z Bleda, Rudolf Ravn- kar, uslužbenec tovarne testenin "Do- nit" v Medvodah, Josip Korban, postni upokojenec v Mariboru, Ivana Štraus v šoštanju, Janez Hafner v škofji Loki, Mavricij Slatnar, organist v p. v Smle- dniku, Albert Korinšek na Jezerskem, Marija Jernejčič, žena pos. v Slivčah pri Rakeku, Marija Krulc, Mosček pri Brežicah, Pavel Tič, pos. v Litiji, Anton Špeglič, miz. mojster v Celju, Stane Bradeško, ravnatelj podjetja "Cement-

Slovinci v Argentini

Buenos Aires

NOVO PRIZNANJE SLOVEN- SKEMU PIANISTU

Poročali smo že o koncertnih na- stopih rojaka pianista Antona S. Biljenskega in o njegovih nasto- pih, ki jih je žel tudi pred argen- tinsko koncertno publiko. Sedaj bo nastopil zopet in to pot na Radio El Mundo 21. marca ob 21.45 uri zvečer. Izvajal bo Camile Saint Saens-a Koncert za klavir z orke- strom št. 2. Opus No. 22. Zanimivo je, da to delo v Argentini še ni bilo izvajano in bo z njim prvič nastopil pred argentinsko glasbe-

vrhunskim plezalcem, ki so ga spreje- li na znanje in se v letošnji sezoni spravi- li na delo.

30. januarja sta Dinko in Tonček pr- vič poskusila. Jerman, Jože Jurak in pi- sec članka smo naložili Pangerca z vso njegovo kramo na catedralski avtobus in mu želeli srečno pot. Slovenske Bari- loče so s zanimanjem čakale vesti.

Poskus ni uspel in plezalca trdita, da je temu kriva varčnost mojstra Blaža, ki je zastopal odsotnega gospodarja SPD Milana Godca.

"Invencible gori ali doli, pet karabi- narjev imata dovolj", je ugotovil, ko je, izročal opremo.

"Rezultat te varčnosti je bil", pravi Dinko, "da sem stal na nemogočem me- stu v gladkih ploščah in ko sem se ho- tel pripeti na klin, da si odpodijem, sem segel za pas in nisem našel nobenega karabinca več. Ni kazalo drugega kot nazaj, sredi poti."

Fanta sta odložila pohod na prihod- njo priložnost, pa se mimogrede znesla nad Torre Principal, ki sta ga v dveh urah in pol preplezala.

SPD je sicer pohvalilo Blažovo skrb za opremo, ki je dovolj draga in jo je treba skrbno uporabljati, a mu je pripo- rečilo, naj v takih primerih napravi izje- mo. Torej je 12 t. m. France Jerman od- šel primerno opremljen na Catedral. (Tonček je bil ravno na Tronadorju, za- to je izpadel iz kombinacije.)

PREVZVIŠENI G. DR. ROZMAN MED NAMI

Po vrnitvi iz Rosaria je prev- zvišeni g. dr. Rožman od ponedelja- ka, dne 18. februarja do ponedelja- ka 25. februarja prebil doma na Victor Martinez 50. V nedeljo, 24. februarja, je zjutraj ob osmih maševal z župni cerkvi pri Santa Juliji. V tem času se je tudi pri- pravljaj za duhovne vaje fantov. V ponedeljek, 25. februarja, je po- hitel med nje ter jim govoril do- polodne in popoldne. V torek, 26. februarja, je bil doma, naslednje- ga dne, v sredo, 27. februarja, je pa imel popoldne v dvorani pri Sv. Juliji drugi in obenem poslovljni sestanek s slovenskimi dušnimi pastirji v Argentini. V četrtek, 28. februarja, je v bližini Buenos Ai-

nine" v Celju, Ivan Bajčar st. v Zagorju, Jurij Cencič, šol. upravitelj v Kamniku, Viktor Kragl, župnik v p. in vitez Božje- ga groba v Jurjevici pri Ribnici, Franc Berlot, železničar v p. v Litiji, Frančiš- ka Rostan, roj. Pire v Kamniku, Jože Oražem, žel. v p. na Ježici, Andrej Er- lach, po domače Grabnar, Mlino-Bled (se smrtno ponesrečil), Franc Oman, žel. upokojenec v št. Vidu nad Ljubljano, Zoran Hvala, direktor Istrske banke v Kopru in Majdka dr. Polenškova v No- vem mestu.

Na II. plenarnem zasedanju CK KPS je bila na predlog sekretarja CK KPS Mihe Marinka imenovana za organiza- cijskega tajnika CK KPS Vida Tomi- čeva namesto Lidije Šentjurčeve, ki je dobila nov položaj.

no javnostjo naš rojak g. Anton S. Biljenski.

Na ta koncert opozarjamo vse rojake.

DUHOVNE VAJE SLOV FANTOV IN DEKLET

Pustni čas so slovenski fantje in de- kleta izkoristili za duhovno pripravo za Veliko noč. Oboji so imeli duhovne vaje.

Fantje so jih imeli v nadškofijskem semenišču v Villa Devoto v Bs. Airesu. Udeleževalo se jih je okoli 90 fantov, od katerih jih je 70 stanovalo v nadškofijs- kem semenišču, v katerem je imel vsak udeleženec duhovnih vaj na razpolago svojo sobo. Prvo polovico duhovnih vaj je vodil semeniški spiritual g. dr. Filip Žakelj, drugo polovico in zaključek pa prevzvišeni g. dr. Rožman, katerega sta ob prihodu pozdravila rektor semenišča p. Rinsch in prefekt p. Paravano. Vod- stvo nadškofijskega semenišča je bilo s potekom duhovnih vaj in zadržanjem na- ših fantov na njih zelo zadovoljno ter se je zelo pohvalno izražalo o globoki ver- ski zavednosti naših ljudi.

Dekleta so se pa zbrala v zavodu se- ster Družbe sv. Duha San Vicente v uli- ci Tequendama v Bs. Airesu. Udeleževa- lo se jih 140 deklet. Te duhovne vaje je pa ves čas vodil g. prelat dr. Alojzij O- dar.

Spet smo nestrpno čakali. V "glavnem stanju" pri Blažu in "na komandi SPD Buenos Aires" pri Bari se je živahno debatiralo o možnostih uspeha ekspedi- cije. Še slovenske turiste, ki se trenutno mude v deželi jezer, smo pritegnili v naš krog in vzbudili njihovo zanimanje.

14. februarja zjutraj me je zbudil Frenk:

"No — in?"

"Včeraj invencible in nikdar več. Ob dveh popoldne sva bila z Dinkotom na vrhu."

Takoj smo sporočili novico predse- dniku Cluba Andino in mu poklonili vzpon na "Torre eslovena" kot darilo za nje- govo 80-letnico, ki jo je pred nekaj dne- vi praznoval.

Filister bo morda vprašal, čemu toli- ko hrupa za kosček skale nekje v hribih, zakaj vratolomni in življensko nevarni podvigi "za prazen nič."

Bariloški andinisti odgovarjamo: Dokler bodo živeli ljudje, ki imajo še smisel za nekaj, kar se ne da prera- čunati v pesose, dinarje ali dolarje, to- liko časa bo svet lep, pa naj bo ta "ne- kaj" pesem, slika, domača beseda ali kos skale v Andih.

Za nas je jako dosti vredna novica, da na prej "Nepremagljivem" in zdaj "Slovenskem stolpu" počivata v planin- ski tihoti argentinska in slovenska za- stavica.

resa obiskal ustanovo westfalske- ga duhovnika Pavla Weyganda, ki pripravlja tam moderno obrtno šolo. V petek, 29. februarja, je do- polodne obiskal apostolskega nun- cija Msgra Fieto ter nekaj slo- venskih bolnikov v buenosaireških bolnišnicah, popoldne je pa odšel v slov. bogoslovje v Adroque, od- koder se je vrnil na Victor Mar- tinez 50 v soboto, 1. marca, popold- ne. Po vrnitvi na Martinez je bil najprej na seji Odbora za sloven- sko semenišče v Argentini, večer je pa prebil v družbi slov. katoli- škikh starešin, ki so imele ta večer svoj redni mesečni družabni sesta- nek.

V nedeljo, 2. marca, zjutraj je po- hitel na obisk k rojakom v San Martín. V tamošnji župni cerkvi je imel za Slovence sv. mašo in pridigo Po sv. maši se je Prevzvi- šeni vrnil na Martinez, popoldne se je pa najprej udeležil proslave 100 letnice rojstva misijonarja Pirca na Belgrano, nato pa se je odpeljal v spremstvu župnika g. Oreharja in predsednika Društva Slovencev g. Milaša Stareta na slovensko pristavo v Moron. Tam ga je pričakoval celotni odbor in nadzorni odbor Društva Sloven- cev. V imenu gospodarskega odse- ka Društva Slovencev mu je izre- kel dobrodošlico predsednik odse- ka g. Jože Lesar. Prevzvišeni si je ogledal pristavo in bil izredno pre- senčen, da smo si Slovenci v Ar- gentini kupili tak lep kos zemlje, ki naj služi ne samo družabnim prireditvam, ampak tudi sicer po- stane naše središče. Nato se je vr- šila kratka izredna seja odbora Društva Slovencev, kateri je pri- sostvoval Prevzvišeni. Sejo je za- čel predsednik Društva Slovencev g. Stare, ki je pozdravil Prevzvi- šenega ter povdaril srečo in zado- voljstvo, ki ga čutimo vsi Slovenci, da ga imamo zopet v svoji sredini. Govoril je o delu in nalogah dru- štva ter povdaril, da je ogromna večina Slovencev v Argentini iz- redno poštrevovalna in zvesta svo- jemu poslanstvu.

Splošna poročila o društvenem delovanju so podali tajnik društva g. Pernišek, blagajnik g. Markez, gospodar g. Kralj in predsednik gospodarskega odseka g. Lesar. Zatem je prevzel besedo Prevzvi- šeni. Zahvalil se je za pozdrave in poročila društvenih odbornikov. Omenil je, da mu poročila o delo- vanju društva niso bila nova, ker je pazno zasledoval v Svobodni Sloveniji vsa leta delo in prizade- vanja Društva Slovencev. Čestital je k toliki poštrevovalnosti član- stva in odbora in poudaril, da bi bili Slovenci marsikje po svetu, pa tudi v Severni Ameriki, srečni, ko bi imeli tako središče s takimi prostori kot je Victor Martinez, poleg tega pa še tako lepo prista- vo. Povdaril je, da mu je dobro znano kako je delo v društvenih odborih težko. Že v domovini je bilo treba velike poštrevovalnosti, v izseljenstvu in v novih razmerah pa mora biti vsak društveni funk- cionar prežet z valikim idealiz- mom, da vztraja pri svojem delu. Želel je nato obilo božjega blago- slova in napredka Društvu Sloven- cev.

Nato je predsednik društva g. Stare zaključil izredno sejo. Pri- čel se je družabni večer in je bil pripravljen pravi cirolski asado, društveni odbornik g. Lojze Erja- vec pa je slikal celotni društveni odbor s Prevzvišenim, ki se je nato odpeljal na Martinez.

V ponedeljek, 3. marca, je Prev- zvišeni zopet odšel v slovensko se- menišče v Adroque. Od tam se bo vrnil danes popoldne na Martinez ter bo tu ostal vse do nedelje, 9. marca, ko bo zjutraj ob osmih obiskal slovenske rojake v Lanusu ter bo imel zanje v župni cerkvi g. Janeza Hladnika sv. mašo in pri- digo. Popoldne ob treh bo pohitel med slovenske fante, ki bodo zbra- v župni dvorani v Ramos Mejía, ob štirih popoldne bo pa podelil slo- venskim otrokom zakrament sv. birmo.

V ponedeljek, 10. marca, bo Prevzvišeni zadnji dan med nami v Argentini. Popoldne bo prebil na Martinezu, popoldne ob 15.30 bo pa odpotoval z letališča Ministro Pistarini na Ezeizi v USA.

VA.

Prevzvišeni g. dr. Rožman med Slovenci v Rosario

Veliko veselje je zavladalo med vso tukajšnjo slovensko naselbino, ko smo dobili iz Buenos Airesa sporočilo, da nas bo obiskal prevzvišeni g. dr. Rožman. K nam je prispel z g. Oreharjem v soboto 16. februarja. Na postaji smo ga lepo sprejeli in spremili na stanovanje k Bertolovim. V soboto popoldne je Prevzvišeni najprej obiskal slovenske šolske sestre na Calle Cordoba 1646, preostali čas je pa porabil za ogled mesta.

V nedeljo zjutraj ob devetih je bila v kapeli pri slovenskih šolskih sestrah sv. maša. Nanjo so prihiteli vsi slovenski novi naseljenci in veliko starih slovenskih naseljenec. Pred vstopom Prevzvišene ga v kapelo smo mu pripravili lep sprejem. Najprej ga je prisrčno pozdravila s priložnostnim nagovorom mala Marica, v imenu slovenskih naseljenec na g. Zoran Pristavec. Pozdravno besedo je Prevzvišenemu izrekel tudi zastopnik hrvatske naselbine. Prevzvišeni je imel med mašo tudi lep cerkveni nagovor. Po sv. maši se je škof Rožman zadržal med rojaki in se z njimi čisto po domače pomenkoval o njihovem delu, zaslužku, se zanimal za njihove družine in se pomešal med slovensko mladino, ki je bila

navzoča. Dolgo se je zadržal v razgovoru tudi s starimi našimi naseljenici v Rosario, od katerih so nekateri prvič videli našega škofa in so se lahko sami prepričali, kako zlagana in brez osnov je vsa gonja, ki jo proti njemu uprizarjajo komunisti. Opoldne je bil Prevzvišeni na kosilu z ostalimi povabljenimi gosti pri slovenskih šolskih sestrah. Zvečer istega dne je obiskal župnika župnije, v kateri je bival med nami in si ogledal izredno lepo cerkev Brezmadežnega Srca Marijinega redovnikov Claretijsancev. V tej cerkvi je v ponedeljek zjutraj tudi maševal. Po sv. maši so se prišli k njemu še posloviti slovenski rojaki, nato se je pa odpeljal na postajo in se vrnil v Buenos Aires.

Obisk škofa dr. Rožmana med našimi rojaki v Rosario bo ostal vsem v neizbrisnem spominu.

Dne 12. februarja sta si obljubila večno zvestobo v tukajšnji lurski cerkvi g. Dušan Kervin iz Ljubljane in gđ. Susana Mimo, iz ugledne argentinske družine dr. Mimo.

Mlademu paru na novi življenski poti iskreno čestitamo z željo na srečno in uspehov polno bodočnost!

Proslava Frančiška Ksaverija Pirca

"Oče umne sadjereje" je Pirčev slovenski "oče Cerkev v srednji Minesoti" njegov ameriški častni naslov, Indijanci pa so ga klicali "zlati srce". Svoja misijonska in cerkvena področja je civiliziral z izkušnjami in blagom, pridobljenim doma na Kranjskem, čeprav je rastle na vzhodu Amerike že nova, velikopoteznejša civilizacija in poskus se je sijano obnesel. Iz Amerike je bodril Bleiweisa, naj vendar prične izdajati slovenski časopis. Velik misijonar, velik Slovenec in za nas predvsem velik izseljenec torej, ki je gotovo zaslužil nedeljsko proslavo, katero je na Belgrano priredila Slovenska misijonska zveza.

Vkljub neznosni vročini je prišlo mnogo ljudi, ki so navdušeno pozdravili prihod pokrovitelja prevzvišenega ljubljanskega škofa g. dr. Gregorija Rožmana. G. Lado Lenček se je izpred lepo aranžiranega odra škofu še posebej zahvalil za udeležbo na tej proslavi. Pevski zbor "Gallus" je zapel Tomčevo "Dana mi je

vsja oblast", nato pa je Prevzvišeni spregovoril o pripravi za proslavo stoletnice Pirčevega prihoda v Minesoti. Prijeto ne je opisoval deželo, v katero je prinesel Pirc Kristusa, pa tudi življenje slovenskih naseljenec v tistih krajih, ob koncu pa povedal v čem in kako naj bi tudi mi posnemali velikega rojaka. Gđ. Vanda Majcen je recitirala "Pismo misijonarju Pircu v večnost" in to zaradi temeljite priprave prav odlično. Tudi druga skladba je bila Tomčevo: Čudovit si v svojih svetnikih G. dr. Savelliju in "Gallusu" ne gre le priznanje za izvajanje, ampak tudi za to, da sta ponovila iz lanske Baragove proslave ravno ti dve stvari in tako udomačila dve kvalitetni moderni umetnini. — Po odmoru je izčrpan prikazal Pirčev življenje in delo neumorni misijonski zgodovinar g. dr. Franc Jaklič. Predavatelj zna tako živo pripovedovati, da so ga ljudje tudi pri 85° vročine z užitkom poslušali. — Z Wagnerjevim "Jubilate" se je končala lepa Pirčeva proslava v Buenos Airesu. M.M.

DRUGA DRUŽABNA PRIREDITEV DRUŠTVA SLOVENCEV

Na Pristavi v Moronu so slovenski rojaki imeli 16. februarja t. l. zopet priliko, da so lahko v veselem razpoloženju in ob dobri postrežbi preživeli lep večer. Udeležba je bila tudi to pot zelo lepa. Nad 400 rojakov se je odzvalo vabilu društvenega odbora in prihitelo na Pristavo v Moron, kjer so prijetno razpoloženje gostov večali razni šalivi filmi, stalno pa izvrsten orkester naših fanov — godbenikov.

Vsi udeleženci družabne prireditve so bili z njo zelo zadovoljni.

SLOVENCİ PO SVETU

TRST

Poročila sta se na Svečnico g. Ado Lapornik in gđ. Marjanca Prepeluh, hčerka znanega slov. soc. prvaka pok. Albina Prepeluha, ki je pred nedavnim zapustila domovino. Čestitamo!

KANADA

V družini g. Pavleta Kvedra iz Ljubljane in njegove ge Tončke, roj. Schifferer iz Strazišča pri Kranju se je koncem januarja rodila hčerka Alenka Andreja. Čestitamo!

OSEBNE NOVICE

Poroka. V soboto, 23. februarja, sta sklenila zakonsko zvezo na Ezeizi g. Stanko Miklič iz Strug in gđ. Iva Papler iz Trnovega v Ljubljani. Mlademu paru sta bila za priči ženinov brat g. Jože Miklič in nevestin brat g. Franc Papler, poročil ga je pa g. župnik Orehar. Čestitamo!

Imenovanje. Novomašnik g. Milan Povše je imenovan za kaplana v župniji San Jose, Calle VI. No. 1560 v La Plati.

Družinska sreča. V družini g. Luke Ostere in njegove ge Nace, roj. Dolinar v Floridi so dobili hčerko. G. Slavimirju Batagelju in njegovi ge Marjani, roj. Kovač se je 26. februarja t. l. rodil sin, ki bo pri krstu dobil ime Gregor. G. Franc Šenk in njegova ga Ana, sta dobila 14. februarja hčerko Marijo.

G. Lojzetu Debevcu in njegovi gospe Marici, roj. Mayer, se je 29. februarja rodil sin Tomaž. G. Franc Trpin in njegova gospa Zalka, roj. Belič, sta dobila hčerko. Čestitamo!

† Elizabeta Kačar. Iz Ljubljane je prišlo žalostno sporočilo, da je tamkaj dne 25. januarja t. l. po hudem trpljenju preminula gospa Elizabeta Kačar, žena znanega biv. trgovca in posestnika g. Karla Kačarja. Blago pokojnico so odlikovale vse čednosti, ki jih premore dobra, poštna in verna slovenska mati. Svojih devet otrok je vzgojila v strogo krščanskem duhu. Bila jim je dobra mati in v njej so siromaki imeli vedno veliko podpornico. V vsem Trnovem je uživala velik ugled ter so jo vsi imeli radi. To je pričal tudi njen pogreb, ko so jo poleg težko prizadetega moža, sinov in hčera, ter ostalih sorodnikov kljub izredno slabemu vremenu spremljali k večnemu počitku k sv. Križu številni znanci in veliko tistih, ki so bili deležni njene podpore. Za blago pokojnico žaluje doma njen mož Karel, 2 sinova in tri hčere, tu med nami v Argentini pa njen sin zdravnik g. dr. Ivan Kačar s svojo družino. Njemu in vsem njegovim sorodnikom ob izgubi ljubeče matere izrekamo iskreno sožalje, blagi bokojnici pa želimo, da bi prežela za vsa svoja številna dobra dela obilno plačilo pri Bogu. Naj počiva v miru v domači zemlji!

† Jože Malovrh. V Polhovem Gradcu je 13. januarja t. l. mirno v Gospodu zaspal ugledni posestnik Jože Malovrh. Ob veliki udeležbi domačinov so ga pokopali na domačem pokopališču v Polhovem gradu dne 13. januarja. Pokojnik zapušča v Argentini žalujučega sina Avgusta z družino, v Španiji drugega sina, g. kaplana Franceta, doma pa na domu hčerko Ivanko, v Velikih Laščah sina Jerneja in v Radovljici hčerko Marijo z družino. Vsem ob izgubi dragega in skrbnega očeta izrekamo globoko sožalje.

† Bogomir Kranjc. V bolnišnici Fernandez v Buenos Airesu se je v zadnjem času zdravil naš primorski rojak g. Bogomir Kranjc, ki je pred leti kot novonaseljenec z ostalimi slov. emigranti prispel v Argentino ter si tu ustvaril novo življenje. V bolnišnici se je podvrigel težki operaciji na vratu, kateri je 2. marca podlegel. K večnemu počitku so ga položili na pokopališču v Buenos Airesu. Vsem njegovim sorodnikom izrekamo naše iskreno sožalje.

CERKVENI OGLASNIK BIRMA SLOVENSKEH OTROK

bo v nedeljo 9. marca ob štirih popoldne v župnijski cerkvi v Ramos Mejia. Zakrament sv. birme bo slovenskim otrokom podelil prevzvišeni g. škof dr. Gregorij Rožman, ki bo imel najprej cerkveni nagovor, ki ga bo imel letos med nami in se bo z njim tudi poslovil od Slovencev v Argentini. Po birmi bodo še litanije z blagoslovom. Slovdni pastirji opozarjajo slov. starše, naj pravočasno poskrbe, da bodo njihovi otroci, ki mislijo iti k sv. birmi pravočasno izprašani in da bodo od svojih dušnih pastirjev dobili potrebne listke za birmo. Brez teh listkov ne bo noben otrok pripuščen k sv. birmi.

Globoko užalošeni naznanjamo vsem prijateljem in znancem prepirko vest, da je naš nepozabni dragi brat, svak in stric, gospod

ing. Vinko Košir

po šestletnem neizmernem trpljenju, previden s tolažili svete vere, v starosti 48 let, v Belgradu dne 29. januarja 1952, mirno v Gospodu zaspal.

Pri dobrem Bogu bo pomirjen in potolažen. Mi bomo pa molili zanj in ga ohranili v najblajšem spominu.

Zora in dr. Franc Bajlec,

sestra in svak v imenu sorodstva

Buenos Aires, 16. februarja 1952.

Za mojo mamo je dne 30. januarja odšel moj dobri oče

ing. Rudolf Zajec

Pokopali so ga na Svečnico pri Sv. Križu v Ljubljani. Pokojnega bomo ohranili v lepem spominu vsi, ki smo ga spoznali.

Buenos Aires, februarja 1952.

Dr. Marian Zajec

Društveni oglasnik

Društvo Slovencev se iskreno zahvaljuje vsem, ki so pripomogli k lepemu uspehu druge družabne prireditve na Pristavi dne 16. februarja 1952. Posebno se zahvaljuje za vneto in nesebično sodelovanje članicam Slovenske deklishe organizacije in članom Slovenske fantevske zveze. Posebno zahvalo zasluži tudi one gospe, ki so darovale razno pecivo. Prav tako velja zahvala g. L. Lenčku, ki je s svojimi filmi pripomogel k veselemu razpoloženju številnih že kar rednih — obiskovalcev naših prireditev. Vse zahvalo in pohvalo zasluži tudi orkester naših fanov "Harmonija Jazz". Vsem tem in ostalim sodelavcem iskrena hvala!

Društvo Slovencev.

Prosimo starše otrok, ki so že dovršili 12 let in še hodijo v osnovno šolo, da jih nemudoma javijo društveni pisarni radi izpita čez zadnji letnik osnovne šole (sesto grado). Zlasti pozivamo vse tiste, ki mislijo preiti na srednjo šolo ter dijake, ki nameravajo delati kakršnekoli izpita na srednji šoli. Izpiti se bodo začeli v drugi polovici meseca marca, zato s prijavo v interesu naše mladine nikar ne odlašajte. Potrebne informacije glede izpitov in priprave na izpit, se dobijo v društveni pisarni.

INSTITUTO DE IDIOMAS

DR. L. TURK

Guaqueyachy 2404

esq. Marcos Sastre

Slovenski, španski, angleški, latinski, francoski, nemški in italijanski jezik se poučuje po Pesov 20. — mesečno

PRODAM ZEMLJIŠČE

v Lanusu, 379 kv. metrov. Vsa pojasnila dobite v Calle Cosquin 1064, Buenos Aires

Pohitite v velikonočnimi darilnimi paketi!

Se je čas za to!

SUDEXPORT — TRST

dostavlja vašim svojcem v domovini pakete v času 20-30 dni.

Vsako izgubo povrnemo. Pošljete lahko po volji vse stvari. MOKA V VREČAH: 45 kg \$ 252. — (franco meja) in \$ 336. — franco sprejemnik.

NAROČILA SPREJEMAMO: Reconquista 656/I-2, vsak dan od 9.—12.30 in od 3.—6.30 ure. Ob sobotah samo dopoldne. Telef. 31-2241.

Iz notranjosti Argentine tudi lahko naročate pakete. Z naročilom je pa treba poslati denar po giro postal.

"CASA BOYU" — urarna in zlatarna

OLAZABAL 2336

pol kvadre od Cabilda 2300

Tel. 76-9160

BUDILKA — višek obzirnosti in prizanesljivosti.

Prejeli smo najnovejšo nemške budilke znamke "KAVALIER". Svoje lepo ime zasluži zaradi tega, ker opravljajo svojo nalogo na najbolj obziren in vpluden način. Svojega gospodarja spravijo iz postelje tako, da ga pri tem živčno preveč ne razburijo. Ob določeni uri začne budilka lahko tolči na svoj zvonček, desetkrat zaporedoma v presledkih desetih sekund. Kdor ima rahel spanec, se bo že pri prvem udarcu prebudil. Kdor pa spi tako trdno, da ga ti udarci ne bi prebudili, tega vrže nato budilka iz postelje z vsem svojim ropotom.

AVTOMATČNE URE

znamke Cyma, Unver, Record Watch Geneve, Hidalgo — kakor tudi solidne švicarske ure v najnovejši izdelavi in modernih oblikah.

POROČNE IN ZAROČNE PRSTANE — v 18 krt zlatu.

VSA POPRAVILA UR IN ZLTNINE TER NAKITA — točno, hitro in zanesljivo.

NEVESTE IN DRUŽICE! BOTRE IN BIRMANKE!

Za vse te slovesne prilike si napravite trajno ondulacijo in Vaše frizure samo v

SALON VENA

Calle Ersilla 6120 (blizu Liniersa)

Salon je znan še iz Ljubljane. Postreženi boste dobro in čisto po domače. Frizura in obleka naredita človeka.

Iz Liniersa pridete s col. 15 za 10. ctv. v dobrih petih minutah do Calle Acassuso, nato peš 1 kvadro ravno v smeri colectiva in eno kvadro na desno.

Paketi prispejo v 20 dneh

Najboljše in najcenejše pakete pošilja v Slovenijo in Evropo sploh

"AMERICA"

Osebnost: AVENIDA BELGRANO 1323, Buenos Aires — Tel. 37-6904

od 8. — 12.30 in od 14.30 — 20. ure.

Pismeno: CASILLA DE CORREO No. 3985, BUENOS AIRES

Vsi paketi so zavarovani! Vsako, tudi najmanjšo škodo povrnemo v celoti.

Kvaliteta prvorazredna! Zahtevajte naš veliki cenik.

Tu navajamo samo nekatere cene.

I. V 20 dneh prispejo sledeči paketi:		II. V roku 7 do 8 tednov prispejo sledeča naročila:	
Paket B:		Štev. 1: 4½ kg sladkorja	\$ 50.—
2½ kg sladkorja		Štev. 2: 4½ kg riža	50.—
2 kg kave	Cena \$ 150.—	Štev. 3: 9 kg sladkorja	85.—
		Štev. 4: 9 kg riža	85.—
Paket G:		Štev. 5: 3½ kg kave Santos	150.—
2 kg kave		Štev. 6: 9½ kg kave	300.—
2½ kg riža	Cena \$ 150.—	Štev. 7: 19 kg (netto) kave	560.—
		Štev. 8: 40 kg (38 netto) bele moke	240.—
Vreča 45 kg bele moke	\$ 395.—	Štev. 9: 20 kg (17 netto) svinjske masti	230.—
Vreča 63 kg moke iste vrste	495.—	Štev. 10: 40 kg (38 netto) svinjske masti	230.—
Vreča 50 kg riža	475.—	Štev. 11: 40 kg (38 netto) svinjske masti	230.—
Vreča 50 kg sladkorja	495.—		

III. Dnevno odpošiljamo z letalsko pošto zdravila:

10 gramov streptomocina: \$ 190.—; 3.000.000 enot penicilina: \$ 190.—; 1000 tablet PAS: \$ 500.—. Za Bolgarijo pri vsaki letalski pošiljki \$ 60.— več.

Rožne vence raznih vrst, od preprostih do najfinejših, primernih za birmance.

Kipe, podobice, svetinje, podobice.

Nalivna peresa, birome svinčnike.

Vse pisarniške potrebščine.

Vam nudi

SANTERIA y PAPELERIA "SANTA JULIA"

Víctor Martínez 39, Buenos Aires

Posreduje Vam tudi vso odpravo paketov v domovino z vsebino po naročilu.